

Kasper Søltoft Larsen

Sammenhængen mellem hyperurikæmi, uratsænkende behandling og hjertekarsygdom.
Et farmakoepidemiologisk studie.

Projektet udføres under det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Institut for Sundhedstjeneste forskning på Forskningsenheden for Klinisk Farmakologi. Professor i klinisk farmakologi, overlæge, dr.med. Jesper Hallas er hovedvejleder og overlæge, ph.d. Hanne M. Lindegaard, reumatologisk afd. C, OUH er medvejleder.

Baggrund

Arthritis urica er den hyppigste inflammatoriske gigtsygdom, der påvirker mellem 1-2% af befolkningen og prævalensen er stigende. Komorbiditet ses hos over 90% og der ses en overdødelighed, der primært skyldes flere hjertekar relaterede dødsfald. At hyperurikæmi og arthritis urica er associeret med hjertekarsygdom er efterhånden velbeskrevet i litteraturen. Der foreligger desuden flere indicier på effekten af allopurinol på angina pectoris, hypertension og progression af kronisk nyresygdom. Enkelte studier indikerer reduktion af risikoen for hjertekarsygdom ved allopurinolbehandling hos personer med symptomgivende hyperurikæmi. Der mangler fortsat viden om, hvordan vi i klinisk praksis kan mindske risikoen for hjertekarrelaterede sygdomme hos personer med hyperurikæmi og patienter med arthritis urica. Vi har derfor formuleret følgende spørgsmål, der vil danne grundlag for tre selvstændige studier.

Formål

Bedres den kardiovaskulære prognose for hyperurikæmi patienter ved at de sættes i uratsænkende behandling?

Har forekomsten af uratudfældninger betydning for risikoen for kardiovaskulære hændelser hos patienter med hyperurikæmi?

Har det betydning for den kardiovaskulære risiko, om den uratsænkende behandling er sufficient?

Metode

Ovenstående tre spørgsmål vil søges besvaret gennem tre registerbaserede farmakoepidemiologiske kohortestudier, der tager udgangspunkt i Odense Universitets Pharmacoepidemiologiske Database, Fyns amts patientadministrative system (FPAS)/landpatientregistret og Labdatabasen ved OUH. Vi vil herigennem have mulighed for at identificere alle patienter med forhøjet urat på Fyn, deres sygehuskontakter og udskrivelses diagnoser samt deres medicin forbrug igennem en årrække. Vi kan dermed fastslå deres komorbiditet, frekvens af hjertekarrelaterede sygdomme, uratudfældninger i leddene, serielle målinger af urinsyre og dermed effekt af en evt. iværksat behandling.